

המשך סיפור לשבת – הכושי עשה את שלו.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"לא ידענו יום ולא לילה, 10 שעות העבודה התעבו להן, וכך חיינו רדפו להם אחורי זנבה של הקריירה, אגב, מדי בוקר קמנו שינוי בשעה 7:00, התיישבו על כסאות נוח במרפסת השמש ושמונו קפה עם עוגיות. היינו אומנם מותשים, אבל מלאי סיפוק.

"בוקר אחד אנתנו מבחינים בכושי כבן 40 נמוך ועב בשר הולך בגינת טירתו ומנסה לקטוף אגוז קוקוס מעולם לא נכנסו אנשים זרים לכאן, ובודאי לא כושי, חשבנו שמדובר בגנב, או אולי סתם באיש חצוף אבל לפתע צורי התעשת ואמר לי "גילי אתה זוכר לפני כשנה, בלינגטון סיפר לנו שיש איהו כושי שגר במחסן העץ, אולי זה הכושי".

"גוד מורנינג" אמר לנו הכושי מחויך "מיי ניים איז טומי", "נכון שמו טומי" זכרנו, ובלינגטון אמר שהוא עובד מצאת החמה ועד צאת הנשמה" ואז ניצנצה במחיה השאלה המתבקשת "סלח לי טומי, אנתנו גרים כאן כמעט שנה, מעולם לא פגשנו אותך מדוע?

"הו, הו" חייך הכושי "אני עובד אצל הבוס שלי מיסטר ג'ונתן לוי, מצאת החמה עד צאת הנשמה", צחקנו. "נו אז מה קרה היום שיש לך זמן לטייל בגינה, ללקוט אגוזי קוקוס, למה היום אתה לא עובד?" שאל צורי.

"הכושי, חייך ענק הושף שייים צהובות כמו גרגרי תירס והשיב: "טודיי איז יום כיפור, יום כיפור נו וורק", היום יום כיפור, היום לא עובדים "לא רק אני, אף פועל לא עובד במפעל של ג'ונתן לוי. "מה אתם לא יודעים שהיום יום כיפור?! תמה הכושי.

"הרב לוי, צורי וגם אני נשקנו, כמעט ניתקתה נשימתנו, הכושי הזה מקצה העולם עם עיני העגל התמימות שלו, כאילו סטר על לחיינו וכמו הזכיר לנו "ילדים חביבים שכחתם שאתם יהודים, איך זה נעלם מכם לוח השנה, איך אתם לא מתביישים לעבוד ולאכול ביום כיפור, איפה אתם חיים...?"

הרגשתי שהכושי מביך אותי עד שורשי שערותי מנער ומטלטל אותי כמו בגד מאובק, נכון, לא הייתי דתי גדול, אבל יום כיפור כידוע לך, הוא מקודש ושומר אפילו בקרב הצעיר המנוער ממצוות, "טודיי איז יום כיפור" צחק טומי, והמשיך לנענע את עץ הקוקוס.

"במשך חצי שעה ישבנו צורי ואנוכי על המרפסת שותקים, אילמים "בוא נתבייש קצת", הציע צורי, והסכמתי להצעתו. "בוא נתבייש שכושי צריך להזכיר לנו שאנתנו יהודים". "באותו יום לא הלכנו לעבודה, וצמנו עד צאת הכוכבים. רציתי להגיד תודה לטומי, אבל הוא כבר לא היה במחסן שלו, טומי הכושי, כך נוהגים לומר, עשה את שלו, עשה את שלו ולכן הוא יכול ללכת".

פרי קטן מאחורי הסיפור-ממצולות היבשת השחורה

מאד אהבתי את התאור הצבעוני והמרנין של גילי פוסטמן, והיה ברור לי ולו שהסיפור הזה אוטוטו נכתב ומתפרסם. אל תשאלו איך למה ומדוע אבל הפנקס הקטן שלי עם המונולוג של גילי נעלם, והסיפור נשכח לו.

נו, ומתי הפנקס נחשף לו ממעבה השידה?... על סף חגי תשרי תש"ע, והסיפור כל כך מתאים לאירת התשובה וההתעלות שבין כסה לעשור, ואפילו עד הושענא רבה, בואכה חנוכה.

"טודיי איז יום כיפור!" נסו לשותף לאזוניהם את הצליל והאינטונציה שהשגחה העליונה הכניסה בפי הכושי החביב הזה, כדי לשלות ממצולות ים החולין שתי נשמות טועות - תוהות ביבשת השחורה. לא יאומן.

מילתא דבדיחותא

סיפורי זאץ

1. פאטס אמר זאץ לאטא: "אלך עד סוף העולם כהפארך" אטאה אטא: "גאטא קע?"
2. פאטס בא זאץ ארופא שינייט ופאטא אה הפה "מ'צ'טעך", אמר או הופא, "אין אי מה אטא איך, יע ארך יק שני צה" "כן, השיב זאץ, "אני כוזה גאקין אי אפסקה".

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"הקול קול יעקב והידים ידי עשו" (כו' כב')

פעם אמר המגיד מדובנא זצ"ל, שיש יהודים שפסוק זה מתקיים אצלם. שאצלם **"הקול קול יעקב"** - הם לומדים תורה בשקידה ומתפללים בכוונה רבה, אך **"הידיים ידי עשו"** - כאשר זה מגיע למצוות צדקה (שצריך לתת בידיים) אינם מסוגלים לתרום.

צריכים אנו לדעת שאין קיום לתורה בלי הצדקה. **ובעניין זה אמר פעם ר' יעקב גלינסקי זצ"ל** בדרך מליצה, "פעם אנשים היו מנשקים את הספר תורה בפה והיו תורמים צדקה **בידי**, אך היום מנשקים את הס"ת **ביד** ותורמים צדקה **בפה**..." [המגיד מדובנא ור' יעקב גלינסקי זצ"ל]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-718-38-66

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

צריכים ישועה?
אברכי כולל "ההילות אליהו" יתפללו עליכם ויאמרו את כל ספר התהילים ביום השבת קודש.
ניתן למסור שמות לתפילה בתשלום לפרטים: **052-7187-361**

ארגון "זכרון יהודה"
עלוני שבת בשבתו - מדי שבוע יוצא העלון "זכרון יהודה" העלון כולל רעיונות מפרשת השבוע ועניני יציא. תרומות ניתן להקדיש לרפואה, הצלחה, וכד'.
תהילים - מדי שבת מתאספים ילדים בתורים לקריאת תהילים במקלט רח' קהילות יעקב 72 בשעה 2:00 בצהריים. משתתפים עשורת ילדים! ניתן להקדיש את התהילים להצלחה, לרפואה, לע"ג ועוד. תהילים של תינוקות של בית רבן ביום שבת קודש - פי אלף מיום חול! יש לכם זכות להיות שותפים!
לתרומות: 052-718-38-66

הגרלה על חבילת צלחות חד פעמי + ה-פ-ת-ע-ה בתהילים פרטים

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 16:28
יציאת השבת: 17:19
רבנו תם: 17:53
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

330

לידוג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

עלילת נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל מייאג,

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה,

ניסים בן חנה, משה עזרי

בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה,

יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, ענת מוניי בת מולוק, שמחה בת מולוק,

רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל,

עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קריץ, שירן בת טוביה,

יהודה בן חנה.

לרפואה וצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה - מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה - רוגית בת מרים שאול בן יפת - ציונה בת רחל מירב בת ציונה - יעל בת מירב
לע"ג: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

פרשת תולדות

לפנות לאבא

"ויעתר יצחק לה' לנוח אשתו כי עקרה היא..." (בראשית כ"ה, כ"א)
רש"י "ויעתר - הרבה והפציר בתפילה".

מידי ראש חודש נוהג היה הבבא סאלי הקדוש לערוך מביתו סעודה מיוחדת. אל השולחן היו מוגשים יין ומיני מזונות, והנוכחים היו מתבשרים בדברי תורה ואגדה. חשיבות רבה ייחס הבבא סאלי לסעודות אלו ולא כל אדם זכה להסב עימו במיוחד זה. בין משתתפי הסעודה נמנו תלמידי חכמים רבים, אך בעיקר נכחו בה אנשים מרי נפש שצרותיהם תכפו ובאו, והם הוזמנו על ידי הבבא סאלי לבוא ולסעוד עימו בסעודה מיוחדת זו, להיטיב את ליבם במאכלים ערבים ולהרוות את נפשם העיפה בדברי נוחם ועידוד. היום שבו מתרחש סיפורנו, היה אחד מראשי החודשים, ובסעודת הבבא סאלי סעד יהודי אומלל שצרותיו גברו מאוד. במשך הסעודה לא פסק אותו יהודי מלבכות ולהתייפח: "רבי קדוש", התחנן במר ליבו, "בביתי שבע בנות בוגרות שהגיעו לפרקן, ואין בידי פרוטה לפרוטה כדי להשיאן. לב טוב להן לבנותי, נזהרות הן שלא לגרום לי לעוגמת נפש ומשתדלות להראות לי פנים שחוקות, כדי שלא אחוש בסבלן ולא אצטער, אבל אני חש בצערך עד מאוד, כי אני מרגיש שמצבן חותך את בשרי כסכין בבשר החי. אני מסוגל לשאת עוד את סבן. יתרה מכך, הוסיף היהודי לתנות את מר גורלו בקול בוכים, "אישתי ואני סובלים ממחלות שונות המוסיפות צער על צערנו ומכאוב על מכאובינו, והקושי גדול מנשוא. אנא רבי, ברכנו שנושע במהרה ויאמר ה' לצרותינו די". הבבא סאלי ישב בראש השולחן קשוב כולו לדברי היהודי המיוסר. גופו היה כפוף מעט ועיניו מלאו דמעות של השתתפות. ניכר היה כי חש הוא את סבלו של היהודי כסבלו האישי ממש. לפתע נפתחה הדלת ואל החדר נכנס ר' דוד יהודיף-חנתנו אהוב של הבבא סאלי. הבבא סאלי נעץ בחתנו את עיניו הקדושות, ולפתע הרים את קולו ושאל: "למי באת? מי קרא לך לבוא לכאן? האם הוזמנת לכאן עכשיו? פניו של רבי דוד חוורו, והוא נסוג לאחור במבוכה. הס הושלך בחדר, וכל הנוכחים נעצו עיניים תמהות בהנהגתו של הבבא סאלי הקדוש. מפורסמת היתה אהבתו והערכתו של הבבא סאלי לחתנו, ולפיכך התפלאו מאוד מהי הכוונה המסתתרת מאחורי שאלותיו אלו. הבבא סאלי לא שם ליבו לסימני השאלה המרחפים בחלל החדר ושוב פנה אל חתנו ושאל: "ענה לי! מדוע באת לכאן? מי קרא לך?!" רבי דוד הביט בבא סאלי בפנים מבוהלות ולא הוציא הגה מפיו. יתכן היה לחתן את הדממה בסכין... או אז פנה הבבא סאלי אל חתנו בקול רך ושאל: "מדוע אינך עונה לי? הלא עליך לענות כי חתני אתה, וחתן הרי הוא כבן, ובן יכול להיכנס אל אביו בכל עת שירצה!" הרב יהודיף חש כמשותק, הוא הרגיש כי הבהלה אופפת אותו, והוא אינו מסוגל לומר מילה. אך הצדיק לא ויתר לו והורה לו- "אמור אחרי מילה במילה - חתן הוא כמו בן, בן יכול להיכנס אל אביו בכל עת שירצה". החתן הבין כי יש דברים בגו וכי יש לבבא סאלי מטרה נסתרת בשאלותיו אלו, לפי שהנהגת הקדוש ברוך הוא עם האדם היא כפי הנהגת האדם בעולם. ואכן, מיד נעמד הבבא סאלי בפנית החדר, הסב פניו אל הקיר והחל בוכה בתפילה נרגשת לפני בוראו: "אנא שמע נא, אבינו שבשמים! בן יכול להיכנס אל אביו בכל עת שירצה, ולפיכך רשאי אני לגשת אליך ללא ההזמנתך לך. מבקש אני לפיך שתרחם על היהודי העומד כאן ותגאל אותו מצרותיו הבות". כך עמד הצדיק זמן ארוך תוך ש'הוא מנוטק לגמרי מהסובבים אותו. דומה היה ממש לבן העומד ומתחנן לפני אביו. לאחר מכן חזר למקומו ופנה אל היהודי בפנים קורנות משמחה ואמר: "התפללתי וברוך ה' ונתת..."

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

